

Број: 17-21-1734-2/24
Сарајево, 16. септембра 2024. године

ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 16-09-2024

Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01,02-	21-1-	1757	24

Предмет: Сагласност за ратификацију Конвенције, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00 и 32/13), достављамо вам:

Глобалну конвенцију о признавању високошколских квалификација, ради давања сагласности за ратификацију. Конвенција је усвојена на 40. Генералној конференцији UNESCO-а, одржаној 25. новембра 2019. године у Паризу.

Будући да је Министарство иностраних послова Босне и Херцеговине надлежно за провођење поступка за приступање Босне и Херцеговине овој конвенцији, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Домова, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који заступницима, односно делегатима може дати све потребне информације.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР
Зоран Ђерић

Прилог:

- текст конвенције на 3 (три) службена језика у употреби у БиХ
- акт МИП-а БиХ, број: 08/1-42-05-2-11394-3/20 од 20.6.2024. године

Доставити:

- наслову
- архиви

MFA – BA - MPP
Broj: 08/1-21/42-05-2-11394-3/20
Sarajevo, 20.6.2024. godine

Напомена: одложено
случ. не сјеснаца
26.6.2024
[Signature]

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE

SARAJEVO

PRIMLJENO			
1	2	3	4
	21	17341	

Predmet: Prijedlog Odluke o ratifikaciji Globalne konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija - dostavlja se -

U prilogu akta dostavljamo Prijedlog Odluke o ratifikaciji Globalne konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija.

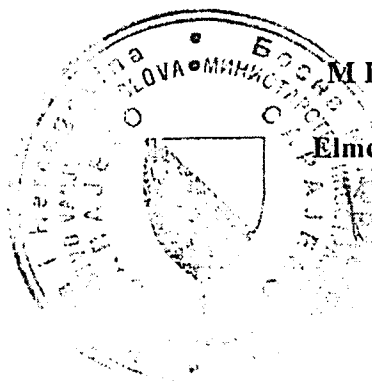
Konvencija je usvojena na 40. Generalnoj konferenciji UNESCO-a održanoj 25. novembra 2019. godine.

Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je na 12. redovnoj sjednici održanoj 11. marta 2024. godine, donijelo Odluku o pristupanju Bosne i Hercegovine predmetnoj Konvenciji i ovlastilo ministra vanjskih poslova Bosne i Hercegovine da potpiše Instrument o pristupanju. Kopiju navedene odluke Predsjedništva Bosne i Hercegovine, broj: 01-50-1-660-32/24 od 11. marta 2024. godine dostavljamo u prilogu akta.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na svojoj 51. sjednici, održanoj 10.6.2024. godine, utvrdilo Prijedlog odluke o ratifikaciji Globalne konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija.

Molimo da Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, u skladu sa odredbama člana 17. Zakona o postupku zaključivanja i izvršavanja međunarodnih ugovora ("Službeni glasnik BiH", broj 29/00), provede postupak ratifikacije Odluke o ratifikaciji Globalne konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija.

Prilog: kao u tekstu

MINISTAR

Elmedin Konaković

[Signature]

GLOBALNA KONVENCIJA O PRIZNAVANJU VISOKOŠKOLSKIH
KVALIFIKACIJA

GLOBALNA KONVENCIJA O PRIZNAVANJU VISOKOŠKOLSKIH KVALIFIKACIJA

Pariz, 25. 11. 2019. godine

GLOBALNA KONVENCIJA O PRIZNAVANJU VISOKOŠKOLSKIH KVALIFIKACIJA

PREAMBULA

Glavna konferencija obrazovne, znanstvene i kulturne organizacije Ujedinjenih naroda na sastanku u Parizu od 12. do 27. studenog 2019. godine na svom 40. zasjedanju.

Inspirirana zajedničkom voljom da ojača obrazovne, geografske, humanitarne, kulturne, znanstvene i socioekonomske veze između država potpisnica i da poboljša dijalog između regiona i dijeljenjem njihovih dokumenata i praksi priznavanja.

Prisjećajući se ustava obrazovne, znanstvene i kulturne organizacije Ujedinjenih naroda (UNESCO), koji predviđa da je „cilj organizacije doprinijeti miru i sigurnosti promoviranjem suradnje između naroda kroz obrazovanje, znanost i kulturu“.

Uzimajući u obzir odredbe povelje Ujedinjenih naroda iz 1945. godine, Opću deklaraciju o ljudskim pravima iz 1945. godine, konvenciju koja se odnosi na status izbjeglica iz 1951. godine i njezinog protokola iz 1967. godine, konvenciju koja se odnosi na status osoba bez državljanstva iz 1954. godine, UNESCO-ovu konvenciju protiv diskriminacije u obrazovanju iz 1960. godine i posebice njezinog člana 4a, Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima iz 1966. godine i UNESCO-ve konvencije o tehničkom i stručnom obrazovanju iz 1989. godine.

Uzimajući u obzir, UNESCO-vu preporuku o priznanju studija i kvalifikacija u visokom obrazovanju iz 1993. godine, UNESCO-ovu preporuku koja se odnosi na status visokoškolskog nastavnog osoblja iz 1997. godine, Deklaraciju o pravima autohtonih naroda Ujedinjenih naroda iz 2007. godine i UNESCO-ve preporuke o znanosti i znanstvenim istraživačima iz 2017. godine.

Nadovezujući se na UNESCO-ve regionalne konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija.

Ponovno potvrđujući odgovornost država članica promovirati inkluzivno i pravedno kvalitetno obrazovanje na svim razinama i mogućnostima životnog učenja za sve.

Svjesni povećane međunarodne suradnje u visokom obrazovanju, mobilnosti studenata, radnika, profesionalaca, istraživača i akademika, promjena u znanstvenom istraživanju i drugih načina, metoda, razvoja i inovacija u podučavanju i učenju.

Uzimajući u obzir visoko obrazovanje, koje pružaju i javne i privatne institucije kao javno dobro i javna odgovornost i **da smo svjesni** potrebe da se održe i zaštite principi akademske slobode i autonomije institucija visokog obrazovanja.

Uvjereni da će međunarodno priznavanje visokoškolskih kvalifikacija olakšati neovisni razvoj učenja i znanja putem mobilnosti učenika i učenja, akademika, znanstvenog istraživanja i istraživača i radnika i profesionalaca i da će poboljšati međunarodnu suradnju u visokom obrazovanju.

Poštujući kulturni diverzitet između zemalja članica, uključujući, između ostalog, razlike u obrazovnim tradicijama i u vrijednostima visokog obrazovanja.

S željom da se odgovori potrebi za globalnom konvencijom o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija da dopune UNESCO-ve regionalne konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija i poboljšaju kohezije između njih.

Uvjereni u potrebu da pronađu zajednička, praktična i transparentna rješenja da se poboljšaju prakse priznavanja na globalnoj razini.

Uvjereni da će ova konvencija promovirati međunarodnu mobilnost kao i komunikaciju i suradnju u pogledu pravednih i transparentnih procedura za priznavanje i kontrolu kvalitete i akademskog integriteta u visokom obrazovanju na globalnoj razini.

Usvaja ovu konvenciju ovoga dvadeset petog studenog 2019. godine.

ODJELJAK 1. DEFINICIJA TERMINA

Članak 1.

S ciljem ove konvencije, primjenjuju se sljedeće definicije:

Pristup (visokom obrazovanju): pravo dato bilo kojem pojedincu koji ima kvalifikaciju da se prijavi i da se razmatra za prijem na razinu visokog obrazovanja.

Prijem (na visokoškolske institucije i programe): čin, ili sustav za, dozvoljavanje kvalificiranim kandidatima da započnu visoko obrazovanje u datoj instituciji i/ili u datom programu.

Kandidat:

- (a) Pojedinaac koji podnosi nadležnom tijelu za priznavanje kvalifikacije, parcijalnih studija ili prethodnog učenja za procjene i/ili priznavanje ili
- (b) Tijelo koje djeluje uz suglasnost u ime pojedinca

Procjena: ocjena kvalifikacija kandidata, parcijalnih studija ili prethodnog učenja od strane nadležnog tijela za priznavanja angažiranih u procjeni kvalifikacija.

Nadležno tijelo: pojedinac ili tijelo koje ima autoritet, kapacitet ili pravnu moć da obavlja imenovanu funkciju.

Nadležno tijelo za priznavanje: tijelo koje u skladu sa zakonima, propisima, politikama ili praksama države potpisnice procjenjuje i/ili odlučuje o priznavanju kvalifikacija.

Sastavne jedinice: službena tijela države potpisnice ove konvencije na nižim razinama vlasti, kao što su provincije, države ili županija u skladu s člankom 20 b), saveznim ili neunitarnim ustavnim rješenjima ove konvencije.

Prekogranično obrazovanje: svi načini obrazovne djelatnosti koji uključuju kretanje ljudi, znanja, programa, pružatelja usluga i nastavnog plana i programa širom granica država potpisnica, uključujući ali ne ograničavajući se na osigurani kvalitetom međunarodni zajednički studijski program, prekogranično visoko obrazovanje, transdržavno obrazovanje, inozemno obrazovanje i obrazovanje bez granica.

Raseljena osoba: pojedinac primoran da se odseli s njegovog ili njezinog mjesta ili sredine i profesionalnih aktivnosti u drugo mjesto ili sredinu.

Sustav formalnog obrazovanja: obrazovni sustav države potpisnice uključujući sva službeno priznata tijela s odgovornošću obrazovanja kao i javne i privatne obrazovne institucije na svim razinama, priznate od strane nadležnih tijela država potpisnica i ovlaštenih time da organiziraju instrukciju i druge usluge koje se odnose na obrazovanje.

Formalno učenje: Učenje koje proizilazi iz aktivnosti unutar strukturiranog okruženja učenja koje vodi do formalne kvalifikacije i koje je dato od strane obrazovne institucije priznate od strane nadležnih tijela države potpisnice i ovlaštene time da organiziraju takve aktivnosti učenja.

Visoko obrazovanje: sve vrste studijskih programa ili setova smjerova studija na postsekundarnoj razini koja je priznata od strane nadležnih tijela države potpisnice ili njezine sastavne jedinice koja pripada njezinom sustavu visokog obrazovanja.

Institucija visokog obrazovanja: ustanova koja pruža visoko obrazovanje i koja je priznata od strane nadležnog tijela države potpisnice ili od njezine sastavne jedinice koja pripada njezinom sustavu visokog obrazovanja.

Program visokog obrazovanja: postsekundarni program studija priznat od strane nadležnog tijela države potpisnice ili od njezine sastavne jedinice koja pripada njezinom sustavu visokog obrazovanja i čije uspješno završavanje pruža studentu kvalifikaciju visokog obrazovanja.

Neformalno učenje: učenje koje se dešava izvan sustava formalnog obrazovanja i koje proizilazi iz svakodnevnih životnih aktivnosti u vezi s poslom, obitelji, lokalnom zajednicom ili odmorom.

Međunarodna zajednička diploma: vrsta prekogranične obrazovne diplome, jedina diploma koja je priznata i/ili odobrena i dodijeljena zajedno nakon završetka integriranog, koordiniranog i zajednički ponuđenog programa od dvije ili više institucija visokog obrazovanja iz više od jedne zemlje.

Očekivani ishodi: stečeno znanje i vještine učenika nakon završetka procesa učenja.

Doživotno učenje: proces koji se odnosi na sve aktivnosti učenja bilo da je ono formalno, neformalno ili neslužbeno, koji pokriva cijeli životni vijek i ima u cilju poboljšanje i razvoj ljudskih sposobnosti, znanja, vještina, stavova i kompetencija.

Mobilnost: tjelesno ili virtualno kretanje pojedinaca izvan njihove države s ciljem studiranja, istraživanja, podučavanja ili rada.

Neformalno učenje: učenje postignuto unutar okvira obrazovanja ili obuke i ono naglašava radni vijek koji ne pripada formalnom obrazovnom sustavu.

Netradicijski načini učenja: formalni, neformalni i neslužbeni mehanizmi za organizaciju obrazovnih programa i aktivnosti učenja koje se primarno ne oslanjaju na izravnu interakciju između edukatora i polaznika.

Djelomično priznanje: djelomično priznanje potpune i završene kvalifikacije koja ne može biti potpuno priznata s obzirom na prikaz značajnih razlika od strane nadležnog tijela za priznavanje.

Djelomične studije: bilo koji dio programa visokog obrazovanja koji je procijenjen i s obzirom na to da nije cjeloviti program sam po sebi, predstavlja značajno stjecanje znanja, vještina, stavova i kompetencija.

Prethodno učenje: iskustvo, znanje, vještine i kompetencije koje je pojedinac stekao kao rezultat formalnog, neformalnog ili informalnog učenja procijenjeno na osnovu datog seta ishoda učenja, ciljeva ili standarda.

Kvalifikacije:

- (a) **Kvalifikacija visokog obrazovanja:** svaki akademski stupanj, diploma, certifikat ili nagrada izdana od strane nadležnog tijela i koja potvrđuje uspješni završetak programa visokog obrazovanja ili validaciju prethodnog učenja, prema potrebi
- (b) **Kvalifikacija koja daje pristup visokom obrazovanju:** svaki akademski stupanj, diploma, certifikat, ili nagrada izdana od strane nadležnog tijela koja potvrđuje uspješan završetak obrazovnog programa ili validaciju prethodnog učenja, prema potrebi i davanjem prava nositelju kvalifikacije da se razmatra za prijem na visoko obrazovanje.

Kvalificirani kandidat: pojedinac koji ispunjava potrebne kriterije i koji se smatra prihvatljivim da se prijavi za prijem na visoko obrazovanje.

Okvir kvalifikacija: sustav za kvalifikaciju, objavljivanje i organizaciju kvalifikacija osiguranih kvalitetom prema setu kriterija.

Osiguranje kvalitete: proces koji je u tijeku po kojem kvaliteta sustava visokog obrazovanja, institucije ili programa se procjenjuje od strane nadležnog tijela da osigura zainteresiranim stranama da se prihvatljivi obrazovni standardi stalno održavaju i poboljšavaju.

Priznavanje: formalna potvrda od strane nadležnog tijela za priznavanje validnosti i akademskoj razini strane obrazovne kvalifikacije ili djelomičnih studija ili prethodnog učenja s ciljem pružanja kandidatu ishoda uključujući ali ne ograničavajući se na:

- (a) Pravo prijavljivanja za prijem u visoko obrazovanje i/ili
- (b) Mogućnost da traži prilike za zaposlenje

Region: bilo koja od oblasti utvrđenih u skladu s UNESCO-vom definicijom regiona s ciljem sprovođenja regionalnih aktivnosti od strane organizacije, to jest, Afrika, arapske države, Azija i Pacifik, Europa i Latinska Amerika i Karibi.

Regionalne konvencije priznavanja: UNESCO-ve konvencije o priznavanju kvalifikacija koje se odnose na visoko obrazovanje u svakom od regiona UNESCO-a, uključujući konvenciju o priznavanju studija, diploma akademskih stupnjeva u visokom obrazovanju u arapskim i europskim državama koje se graniče sa Mediteranom.

Uvjeti:

- (a) **Opći uvjeti:** uvjeti koji se moraju ispuniti za pristup u visoko obrazovanje, ili na određenu razinu navedenog ili za dobivanje kvalifikacije visokog obrazovanja na datoj razini.
- (b) **Posebni uvjeti:** uvjeti, pored općih uvjeta, koji se moraju ispuniti za prijem na određeni program visokog obrazovanja na posebnom smjeru studija.

Značajne razlike: značajne razlike između strane kvalifikacije i kvalifikacije države članice koje bi najvjerojatnije spriječile kandidata biti uspješan u željenoj aktivnosti, kao što je, ali ne ograničavajući se na, dalje studije, istraživačke aktivnosti ili mogućnosti zaposlenja.

ODJELJAK 2. CILJEVI KONVENCIJE

Članak 2.

Nadogradnja i poboljšanje koordinacije, revizija i postignuća regionalnih konvencija o priznavanju, ciljevi ove konvencije su:

1. Promoviranje i jačanje međunarodne suradnje u visokom obrazovanju.
2. Podržavanje interregionalnih inicijativa, politika i inovacija za međunarodnu suradnju u visokom obrazovanju.
3. Olakšati globalnu mobilnost i postizanje zasluga u visokom obrazovanju u zajedničku korist nositelja kvalifikacija, institucija visokog obrazovanja, poslodavaca i svake druge zainteresirane strane država potpisnica ove konvencije uz razumijevanje i poštovanje raznolikosti sustava visokog obrazovanja država potpisnica.
4. Pružiti inkluzivni globalni okvir za pravedno, transparentno, dosljedno, koherentno, blagovremeno i pouzdano priznavanje kvalifikacija koje se odnose na visoko obrazovanje.
5. Poštovati, podržavati i štititi autonomiju i raznolikost institucija i sustava visokog obrazovanja.
6. Poticati pouzdanje i povjerenje u kvalitetu i pouzdanost kvalifikacija kroz, između ostalog, promociju integriteta i etičkih praksi.
7. Promovirati kulturu osiguranja kvalitete u institucijama i sustavima visokog obrazovanja i razvijati kapacitete potrebne za osiguranje pouzdanosti, dosljednosti i komplementarnosti u osiguranju kvalitete, u kvalifikacijskim okvirima i u priznavanju kvalifikacija kako bi poduprli međunarodnu mobilnost.
8. Promovirati razvoj, prikupljanje i dijeljenje pristupačnih, ažuriranih, pouzdanih, transparentnih i relevantnih informacija i širenje najboljih praksi među zainteresiranim stranama, državama potpisnicama i regionima.
9. Promovirati, putem priznavanja kvalifikacija, inkluzivni i pravedni pristup kvalitetnom visokom obrazovanju i poduprijeti mogućnosti cjeloživotnog učenja za sve, uključujući izbjeglice i raseljene osobe.
10. Njegovati globalno optimalnu uporabu ljudskih i obrazovnih resursa s ciljem promoviranja obrazovanja za održivi razvoj i doprinosti strukturalnom, ekonomskom, tehnologijskom, kulturnom, demokratskom i socijalnom razvoju u svim društvima.

ODJELJAK 3. OSNOVNI PRINCIPI ZA PRIZNAVANJE VISOKOŠKOLSKIH KVALIFIKACIJA

Članak 3.

Za priznavanje kvalifikacija u vezi s visokim obrazovanjem, ova konvencija utvrđuje sljedeće principe:

1. Pojedinci imaju pravo da se njihove kvalifikacije procijene s ciljem prijavljivanja za prijem na studije visokog obrazovanja ili traženja mogućnosti zaposlenja.
2. Priznavanje kvalifikacija trebalo bi biti transparentno, pošteno, blagovremeno i nediskriminatorski u skladu s pravilima i propisima svake države potpisnice i trebalo bi biti pristupačno.
3. Odluke o priznavanju su utemeljene na povjerenju, jasnim kriterijima i poštenim, transparentnim i nediskriminatorskim procedurama i ističu fundamentalnu važnost pravednog pristupa visokom obrazovanju kao javnom dobru koje može dovesti do mogućnosti zaposlenja.

4. Odluke priznavanja bazirane su na odgovarajućem, pouzdanom, pristupačnom i ažuriranom obavješćivanju sustava, institucija, programa i mehanizama osiguranja kvalitete visokog obrazovanja koji su dati putem nadležnih tijela država potpisnica, službenih državnih informativnih centara ili sličnih tijela.
5. Odluke priznavanja donijete s dužnim poštovanjem raznolikosti sustava visokog obrazovanja širom svijeta.
6. Nadležna tijela za priznavanje koja vrše procjene priznavanja rade to u dobroj vjeri, dajući jasne razloge za odluke i imaju mehanizme za žalbe na odluke priznavanja.
7. Kandidati koji traže priznavanje njihovih kvalifikacija pružaju adekvatne i jasne informacije i dokumentaciju o njihovim postignutim kvalifikacijama u dobroj vjeri i imaju pravo na žalbu.
8. Države potpisnice se obvezuju na usvajanje mjera da iskorijene sve oblike prijevara u vezi s kvalifikacijama visokog obrazovanja podržavanjem uporabe suvremenih tehnologija i mrežnih aktivnosti između samih država potpisnica.

ODJELJAK 4. OBVEZE DRŽAVA POTPISNICA KONVENCIJE

Ova konvencija utvrđuje sljedeće obveze za države potpisnice:

Članak 4. Priznavanje kvalifikacija koje daje pristup visokom obrazovanju

1. Svaka država potpisnica priznaje s ciljem pristupa njezinom sustavu visokog obrazovanja, kvalifikacije i dokumentirano ili certificirano prethodno učenje stečeno u drugim državama članicama koje ispunjavaju opće uvjete pristupa visokom obrazovanju u tim državama potpisnicama, osim ako se mogu prikazati značajne razlike između općih uvjeta za pristup u državi potpisnici u kojoj je kvalifikacija dobivena i one u državi potpisnici u kojoj je traženo priznavanje kvalifikacije. U suprotnom, dovoljno je za državu potpisnicu omogućiti nositelju kvalifikacije izdatu u drugoj državi potpisnici da dobije procjenu te kvalifikacije.
2. Kvalifikacije stečene putem priznatih netradicijskih načina učenja koji su podložni usporednim mehanizmima osiguranja kvalitete procjenjuju se prema pravilima i propisima države potpisnice ili njezine sastavne jedinice korištenjem istih kriterija, kao onih primijenjenih na slične kvalifikacije stečene putem tradicijskih načina učenja.
3. Tamo gdje kvalifikacija daje pristup samo onim specifičnim tipovima institucija ili programa visokog obrazovanja u državama potpisnicama u kojima je kvalifikacija dobivena, svaka strana potpisnica dodjeljuje nositeljima takvih kvalifikacija pristup sličnim posebnim tipovima institucija ili programa koji pripadaju njihovom sustavu visokog obrazovanja, ako su dostupni, osim ako se značajne razlike mogu prikazati.

Članak 5. Priznavanje visokoškolskih kvalifikacija

1. Svaka država potpisnica prepoznaje visokoškolsku kvalifikaciju dodijeljenu u drugoj državi potpisnici osim ako se mogu prikazati značajne razlike između kvalifikacije za koju se priznavanje traži i odgovarajuće kvalifikacije u državi potpisnici u kojoj se priznanje traži. U suprotnom, dovoljno je za državu potpisnicu omogućiti nositelju visokoškolske kvalifikacije izdanu u drugoj državi potpisnici dobiti procjenu te kvalifikacije na zahtjev nositelja.
2. Visokoškolske kvalifikacije stečene putem priznatih netradicijskih načina učenja, koje su podložne usporednim mehanizmima osiguranja kvalitete i koji se smatraju dijelom sustava visokog obrazovanja države potpisnice, će se procjenjivati prema pravilima i propisima države potpisnice u kojoj se priznavanje traži ili od njezine sastavne jedinice, korištenjem istih kriterija kao oni što se primjenjuju na slične kvalifikacije stečene putem tradicionalnih načina učenja.
3. Visokoškolske kvalifikacije stečene putem prekograničnog obrazovanja s međunarodnim zajedničkim akademskim stupnjevima ili putem bilo kojeg drugog zajedničkog programa

poduzetim u više od jedne države, od kojih je najmanje jedna država potpisnica ove konvencije, procjenjuje se prema pravilima i propisima države potpisnice u kojoj se priznanje traži ili od njezine sastavne jedinice, korištenjem istih kriterija kao onih primijenjenih na kvalifikacije stečene putem programa provedenih u jednoj državi.

4. Priznavanje u državi potpisnici visokoškolske kvalifikacije izdane u drugoj državi potpisnici ima najmanje jednu od sljedećih ishoda:
 - (a) Ona daje pravo nositelju da se prijavi za prijem u daljnje visoko obrazovanje pod istim uvjetima kao oni koji su primjenjivi nosiocima visokoškolskih kvalifikacija država potpisnica u kojoj se priznavanje traži i/ili
 - (b) Ona pruža nositelju pravo koristiti titulu povezanu s visokoškolskom kvalifikacijom u skladu sa zakonima ili propisima države potpisnice ili njezine sastavne jedinice u kojoj se traži priznavanje.

Pored toga, procjena i priznavanje može omogućiti kvalificiranim kandidatima tražiti mogućnosti zaposlenja koje su podložne zakonima i propisima države potpisnice ili njezinim sastavnim jedinicama u kojoj se priznavanje traži.

5. Tamo gdje nadležno tijelo za priznavanje može prikazati značajne razlike između kvalifikacije za koju se priznavanje traži i odgovarajuće kvalifikacije u državi potpisnici u kojoj se priznavanje traži, nadležno tijelo za priznavanje traži da ustanovi je li može biti odobreno djelomično priznanje.
6. Svaka država potpisnica može učiniti priznavanje visokoškolskih kvalifikacija stečenih putem prekograničnog obrazovanja ili putem institucija stranog obrazovanja koje rade u svojoj nadležnosti u ovisnosti od posebnih uvjeta zakonodavstva ili propisa države potpisnice ili njezine sastavne jedinice ili nakon posebnih sporazuma zaključenih s državom potpisnicom o podrijetlu takvih institucija.

Članak 6. Priznavanje parcijalnih studija i prethodnog učenja

1. Svaka država potpisnica može priznati s ciljem završetka programa visokog obrazovanja ili nastavka visokoškolskih studija, prema potrebi i uzimajući u obzir zakonodavstvo država potpisnica u vezi s pristupom, dokumentiranih ili certificiranih parcijalnim studijima ili dokumentiranim ili certificiranim prethodnim učenjem stečenim u drugoj državi potpisnici, osim ako se značajne razlike mogu prikazati između parcijalnih studija ili prethodnog učenja i dijela programa visokog obrazovanja oni ili ono zamjenjuje u državi potpisnici u kojoj se priznavanje traži. U suprotnom, dovoljno je da država potpisnica omogući pojedincu koji je proveo dokumentirane ili certificirane parcijalne studije ili dokumentirano ili certificirano prethodno učenje u drugoj državi potpisnici dobiti procjenu ovih parcijalnih studija ili ovog prethodnog učenja na zahtjev dotičnog pojedinca.
2. Dokumentirani ili certificirani parcijalni završetak visokoškolskih programa organiziran od strane priznatih netradicijskih načina učenja koji su podložni usporednim mehanizmima osiguranja kvalitete i koji se smatraju dijelom visokoškolskog sustava države potpisnice, procjenjuje se prema pravilima i propisima države potpisnice ili sastavne jedinice iste, koristeći iste kriterije kao oni što se primjenjuju na parcijalne studije organizirane tradicionalnim načinima učenja.
3. Dokumentirani ili certificirani parcijalni završetak visokoškolskih programa organiziran putem prekograničnog obrazovanja s međunarodnim zajedničkim akademskim stupnjevima ili drugim zajedničkim programima provedenim u više od jedne zemlje od kojih najmanje jedna je država potpisnica ove konvencije, će se procijeniti prema pravilima i propisima države potpisnice ili njezine sastavne jedinice korištenjem istih kriterija kao onih što su primijenjene na parcijalne studije stečene u jednoj državi.

Članak 7. Priznavanje parcijalnih studija i kvalifikacija izbjeglica i raseljenih osoba

Svaka država potpisnica poduzima potrebne i izvedive korake unutar svoga obrazovnog sustava i u skladu sa svojim ustavnim, zakonskim i regulatornim odredbama da razvije razumne procedure za poštenu i učinkovitu procjenu je li izbjeglica i raseljene osobe ispunjavaju bitne uvjete za pristup visokom obrazovanju, na daljnje visokoškolske programe ili do traženja mogućnosti zaposlenja uključujući u slučajevima gdje parcijalne studije, prethodno učenje ili kvalifikacije potrebne u drugoj zemlji ne mogu biti dokazane dokumentiranim dokazima.

Članak 8. Informacija za procjenu i priznavanje

1. Svaka država potpisnica ustanovljava transparentne sustave za kompletni opis kvalifikacija i ishoda učenja dobivenih na svom teritoriju.
2. Svaka država potpisnica, u mjeri u kojoj je to izvedivo na temelju svoje ustavne, zakonske i regulatorne situacije i strukture stavlja na mjesto cilj i pouzdani sustav na odobrenje, priznanje i osiguranje kvalitete svojih visokoškolskih institucija kako bi se promoviralo pouzdanje i povjerenje u sustav visokog obrazovanja.
3. Svaka država potpisnica ustanovljava i održava državni informativni centar ili slična tijela koja bi dala pristup relevantnim, točnim i ažuriranim informacijama o njezinom sustavu visokog obrazovanja.
4. Svaka država potpisnica podržava uporabu tehnologija da se osigura lak pristup informaciji.
5. Svaka država potpisnica:
 - (a) Pruža pristup autoritativnoj i točnoj informaciji o njezinim sustavima visokog obrazovanja, kvalifikacijama, osiguranju kvalitete i okvirima kvalifikacije, ako je primjenjivo
 - (b) Olakšava širenje i pristup točnoj informaciji o drugim državama potpisnicama sustava visokog obrazovanja i kvalifikacijama dajući pristup visokom obrazovanju
 - (c) Daje savjet i informaciju, prema potrebi o pitanjima priznavanja uključujući kriterije i procedure za procjenu kvalifikacija i razvoj materijala za dobre prakse priznavanja u skladu sa zakonima, propisima i politikama države potpisnice i
 - (d) Osigurava pružanje u razumnom roku adekvatne informacije o bilo kojoj instituciji koja pripada njezinom sustavu visokog obrazovanja i o bilo kojem programu na kojem radi takva institucija u pogledu omogućavanja nadležnom tijelima drugih država potpisnica ustvrde je li kvaliteta kvalifikacija izdanih od strane tih institucija opravdava priznavanje u državi potpisnici u kojoj se priznavanje traži.

Članak 9. Procjena prijave

1. U prvom slučaju, odgovornost za pružanje adekvatne informacije leži na kandidatu koji pruža takvu informaciju u dobroj vjeri.
2. Svaka država potpisnica osigurava da institucije koje pripadaju njezinom obrazovnom sustavu pružaju u mjeru u kojoj je moguće, na zahtjev, unutar razumnog vremenskog okvira i bez naknade relevantne informacije nositelju kvalifikacije ili instituciji ili nadležnim tijelima za priznavanje države potpisnice u kojoj je priznanje traženo.
3. Svaka država potpisnica osigurava da tijelo koje provodi procjenu s ciljem priznavanja pokazuje razloge po kojima prijava ne ispunjava zahtjeve ili pokazuje gdje su pronađene značajne razlike.

Članak 10. Informacija o nadležnim tijelima za priznavanje

1. Svaka država potpisnica pruža informacije depozitaru ove konvencije sa službenom obaviješću nadležnih tijela koja odlučuju o pitanjima priznanja u svojoj nadležnosti.

2. Tamo gdje postoje nadležna tijela za priznavanje države potpisnice, ona su odmah vezani odredbama ove konvencije i poduzimaju neophodne mjere osigurati implementaciju odredaba ove konvencije u jurisdikciji navedene države potpisnice.
3. Tamo gdje se nadležnost pri odlučivanju o pitanjima priznavanja nalazi u sastavnim jedinicama, država potpisnica dostavlja depozitaru kratku izjavu o njihovoj ustavnoj situaciji ili strukturi u vrijeme potpisivanja ili pri depozitiranju njezinog dokumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupa i o bilo kojim promjenama poslije toga. U takvim slučajevima, nadležna tijela priznavanja sastavnih jedinica tako označenih poduzimaju, u najvećoj mogućoj mjeri unutar ustavne situacije i strukture države potpisnice, neophodne mjere da se osigura provođenje odredaba ove konvencije unutar jurisdikcije države potpisnice.
4. Tamo gdje se nadležnost pri odlučivanju o pitanjima priznavanja nalazi kod pojedinačnih institucija visokog obrazovanja ili drugih tijela, svaka strana ili njezina sastavna jedinica, prema njezinoj ustavnoj situaciji ili strukturi prijenosi tekst ove konvencije na te institucije ili tijela i poduzima sve neophodne korake da podrži povoljno razmatranje i primjenu njezinih odredaba.
5. Odredbe st. (2), (3) i (4) ovog članka se primjenjuju, *mutatis mutandis*, na obveze država potpisnica prema ovoj konvenciji.

Članak 11. Dodani zahtjevi za prijem u programe visokog obrazovanja

1. Gdje prijem na određene programe visokog obrazovanja ovisi od ispunjenja posebnih zahtjeva pored općih zahtjeva na pristup, nadležna tijela odnosno države potpisnice mogu nametnuti iste posebne zahtjeve o nositeljima kvalifikacije dobivene u drugim državama potpisnicama ili procijeniti je li kandidati ispunjavaju ekvivalentne zahtjeve.
2. Tamo gdje su kvalifikacije koje pružaju pristup visokom obrazovanju u jednoj državi potpisnici izdane samo u kombinaciji s dodatnim provjerama osposobljenosti kao preduvjet za pristupom, druge države potpisnice mogu uvjetnim učiniti pristup na te zahtjeve ili ponuditi alternativu za zadovoljenje takvih dodatnih zahtjeva unutar njihovih vlastitih obrazovnih sustava.
3. Ne dovodeći u pitanje odredbe člana 4, prijem u date institucije visokog obrazovanja ili na dati program unutar takve institucije može biti ograničen ili selektivan prema poštenim i transparentnim propisima.
4. S obzirom na stavak (3) ovog članka, procedure prijema se planiraju s ciljem osiguravanja da procjena strane kvalifikacije se izvršava prema pravilima transparentnosti, pravednosti i nediskriminacije opisane u članku 3.
5. Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 4, prijem na datu instituciju visokog obrazovanja se može bazirati na uvjetu demonstracije od strane nositelja kvalifikacije o dovoljnoj kompetenciji u jeziku ili jezicima instrukcije dotične institucije ili u drugim navedenim jezicima.
6. S ciljem prijema na programe visokog obrazovanja, svaka država potpisnica može priznati kvalifikacije koje izdaju strane obrazovne institucije, koje rade u njezinoj jurisdikciji u ovisnosti od posebnih zahtjeva zakonodavstva i propisa države potpisnice ili njezine sastavne jedinice ili nakon posebnih sporazuma zaključenih sa državom potpisnicom o podrijetlu takvih institucija.

ODJELJAK 5 STRUKTURE IMPLEMENTACIJE I SURADNJA

Članak 12. Strukture implementacije

Države potpisnice se slažu da sprovedu ovu konvenciju putem ili u suradnji sa:

1. Državnim strukturama implementacije,
2. Mrežama državnih struktura implementacije,

3. Državnim, regionalnim i globalnim organizacijama za akreditaciju, osiguranje kvalitete, mreže kvalifikacije i priznavanje kvalifikacija,
4. Međuvladinom konferencijom država potpisnica,
5. Regionalnim odborima za konvencije o priznavanju.

Članak 13. Državne strukture implementacije

1. Kako bi olakšali priznavanje kvalifikacija visokog obrazovanja, države potpisnice obvezuju se da sprovedu ovu konvenciju putem relevantnih organizacija, uključujući državne informativne centre ili slična tijela.
2. Svaka država potpisnica obavještava tajništvo o međuvladinoj konferenciji država članica o njezinim državnim strukturama implementacije i o bilo kojoj modifikaciji u tom pogledu.
3. Državne strukture implementacije trebalo bi da formiraju i da aktivno sudjeluju u mrežama.

Članak 14. Mreže državnih struktura implementacije

1. Pod pokroviteljstvom međuvladine konferencije država potpisnica, mreže su sačinjene od državnih struktura implementacije država članica i podupiru i pomažu u praktičnoj implementaciji ove konvencije.
2. Mreže pružaju razmjenu informacija, građenje kapaciteta i tehničke potpore državama potpisnicama na zahtjev.
3. Mreže traže jačanje interregionalne suradnje prema ovoj konvenciji i podržavanje veza s međuvladinom konferencijom država potpisnica.
4. Države potpisnice mogu sudjelovati u postojećim regionalnim mrežama utvrđenih kroz regionalno priznavanje konvencija ili kreiranju novih mreža. Sudjelovanje u postojećim regionalnim vezama podložno je sporazumu relevantnih regionalnih odbora za konvenciju priznavanja.

Članak 15. Međuvladina konferencija država potpisnica

1. Ustanovljava se međuvladina konferencija država potpisnica, u daljnjem tekstu kao „konferencija“.
2. Konferenciju čine predstavnici svih država potpisnica ove konvencije.
3. Države koje nisu države potpisnice ove konvencije i nisu vođe regionalnih odbora konvencije o priznavanju se pozivaju sudjelovati na sastancima konferencije kao promatrači.
4. Predstavnici relevantnih međunarodnih i regionalnih organizacija kao i predstavnici vladinih i nevladinih organizacija aktivnih u oblasti priznavanja visokoškolskih kvalifikacija također mogu biti pozvani sudjelovati na sastancima konferencije kao promatrači.
5. Konferencija se sastaje na redovitom zasjedanju najmanje svake dvije godine. Može se sastajati na izvanrednim zasjedanjima ako tako odluči ili na zahtjev najmanje jedne trećine država potpisnica. Konferencija ima privremene radne programe koje se odnose na aktivnosti između zasjedanja. Konferencija podnosi izvješće na svakoj od redovitih zasjedanja Glavne konferencije UNESCO-a.
6. Konferencija zasjeda prvi put u roku od dvije godine od stupanja na snagu ove konvencije i u to vrijeme ona usvaja svoj poslovnik.
7. Konferencija promovira primjenu ove konvencije i nadgleda njenu implementaciju usvajanjem preporuka, izjava, modela dobrih praksi ili bilo kojeg relevantnog subsidijarnog teksta na globalnoj ili interregionalnoj razini.
8. Konferencija može usvojiti operativne smjernice za države potpisnice ove konvencije u konzultaciji s regionalni odborima konvencije o priznavanju.

9. Konferencija podupire praćenje aktivnosti koje se odnose na praćenje od strane i izvještavanje upravljačkim tijelima UNESCO-a u pogledu implementacije ove konvencije.
10. Konferencija surađuje s regionalnim odborima konvencije za priznavanje pod okriljem UNESCO-a.
11. Konferencija osigurava da postoji potrebna razmjena informacija između konferencije i regionalnih odbora konvencije za priznavanje.
12. Konferencije razmatra za usvajanje nacrtu izmjena i dopuna ove konvencije u skladu s člankom 23. Izmjene i dopune koje su usvojene ne smiju narušiti principe transparentnog, pravednog, blagovremenog i nediskriminatorskog priznanja navedenog u ovoj konvenciji.
13. Tajništvo konferencije se osigurava od strane glavnog ravnatelja UNESCO-a. Tajništvo priprema dokumentaciju konferencije, izrađuje dnevni red njegovih sastanaka i osigurava implementaciju njegovih odluka.

ODJELJAK 6 ZAVRŠNE KLAUZULE

Članak 16. Ratifikacija, prihvaćanje ili odobrenje od strane država članica

1. Ova konvencija je podložna ratifikaciji, prihvaćanju ili odobrenju od strane država članica UNESCO-a i Svete stolice u skladu sa njihovim određenim ustavnim i zakonodavnim procedurama.
2. Instrumenti ratifikacije, prihvaćanja ili odobrenja se pohranjuju kod generalnog ravnatelja UNESCO-a.

Članak 17. Pristupanje

1. Ova konvencija je otvorena za pristupanje od strane svih država koje nisu članice UNESCO-a ali koje su članice Ujedinjenih naroda i pozvane su od strane Generalne konferencije UNESCO-a da pristupe.
2. Ova konvencija je također otvorena za pristupanje od strane teritorija koje uživaju potpunu unutrašnju samoupravu priznatu kao takvu od strane Ujedinjenih naroda ali koje nisu dobile punu neovisnost u skladu sa Rezolucijom Generalne skupštine 1514 (XV) i koje imaju nadležnost nad pitanjima koje tretira ova konvencija, uključujući nadležnost da sklapaju ugovore u pogledu ovakvih pitanja.
3. Instrument pristupanja se pohranjuje kod generalnog ravnatelja UNESCO-a.

Članak 18. Stupanje na snagu

1. Ova konvencija stupa na snagu tri mjeseca nakon datuma deponiranja dvadesetog instrumenta ratifikacije, prihvaćanja, odobrenja ili pristupanja ali samo u pogledu onih država potpisnica koje su deponirale svoje instrumente ratifikacije, pristanka, odobrenja ili pristupa na ili prije tog datuma.
2. Ova konvencija stupa na snagu s obzirom na bilo koju drugu državu potpisnicu tri mjeseca nakon deponiranja njezinog instrumenta ratifikacije, prihvaćanja, odobrenja ili pristupa.

Članak 19. Odnos između država potpisnica ove konvencije i potpisnica regionalnih konvencija priznavanja i drugih sporazuma

1. Ratifikacija, prihvaćanje, odobrenje, pristupanje bilo kojoj od regionalnih konvencija priznavanja nije preduvjet za ratifikaciju, prihvaćanje, odobrenje, pristupanje ovoj konvenciji.
2. Države potpisnice ove konvencije:

- (a) Potiču zajedničku potporu između ove konvencije i drugih sporazuma u kojem su oni strane, posebno regionalne konvencije priznavanja i
- (b) Uzimaju u obzir relevantne odredbe ove konvencije pri tumačenju i primjeni regionalnih konvencija priznavanja kojoj su oni potpisnici ili prilikom stupanja na snagu drugih međunarodnih obveza.
- 3. Ništa u ovoj konvenciji neće se tumačiti kao mijenjanje prava i obveza država potpisnica prema regionalnim konvencijama i bilo kojim drugim sporazumima u kojima su oni potpisnici.
- 4. Kako bi se osigurala koherentna interakcija između ove konvencije, regionalne konvencije priznavanja, bilo koja drugi relevantni bilateralni ili multilateralni sporazumi i bilo koji drugi postojeći ili budući sporazum ili konvencija u kojoj država potpisnica ove konvencije može biti ili može postati strana, ništa u ovoj konvenciji neće se smatrati da je odstupanje od bilo kojih odredaba povoljnijim za priznavanje, posebno, odredaba u vezi sa državnim informativnim centrima, mrežama i značajnim razlikama.

Članak 20. Savezni ili neunitarni ustavni sustavi

Priznavanje tih međunarodnih sporazuma je jednako obvezujuće za države potpisnice neovisno od njihovih ustavnih sustava, sljedeće odredbe se odnose na države potpisnice koje imaju savezne ili neunitarne sustave:

- (a) U pogledu odredaba ove Konvencije čije sprovođenje spada pod pravnu nadležnost savezne ili središnje zakonodavne vlasti, obveze savezne ili centralne vlade su iste kao za one države potpisnice koje nisu savezne države;
- (b) U pogledu odredaba konvencije čije sprovođenje spada pod jurisdikciju sastavnih jedinica države potpisnice, kao što su provincije, države, okruzi ili županije, koji nisu obvezni ustavnim sustavom federacije poduzeti pravne mjere, savezna vlada obavještava, po potrebi, nadležna tijela sastavnih jedinica države potpisnice o navedenim odredbama, s njezinim preporukama za njihovo usvajanje.

Članak 21. Otkazivanje

- 1. Svaka država potpisnica ove konvencije može otkazati ovu konvenciju, u bilo koje vrijeme.
- 2. Otkazivanje se priopćava putem instrumenta u pisanom obliku koji se polaže kog glavnog tajnika UNESCO-a.
- 3. Otkazivanje stupa na snagu 12 mjeseci nakon prijema instrumenta o otkazivanju. To nikako ne utječe na obveze prema ovoj konvenciji koje su dužnost države potpisnice koja otkazuje konvenciju do datuma kada povlačenje stupa na snagu.
- 4. Otkazivanje ove konvencije nema utjecaja na:
 - (a) Odluke priznavanja koje su prethodno donesene prema odredbama ove konvencije,
 - (b) Procjene priznavanja koje su još u toku prema ovoj konvenciji.

Članak 22. Depozitarne funkcije

Glavni ravnatelj UNESCO-a, kao depozitar ove konvencije obavještava države članice organizacije, države koje nisu članice organizacije navedene u članku 17, kao i Ujedinjeni narodi o:

- (a) Depozitu svih instrumenata o ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju ili pristupanju navedenim u čl. 16. i 17.
- (b) Otkazivanjima navedenim u članku 21.
- (c) Izmjenama i dopunama konvencije usvojene u skladu s člankom 23. i o datumu kada izmjene i dopune stupaju na snagu kao što je predloženo u skladu s člankom 23.

Članak 23. Izmjene i dopune

1. Država potpisnica ove konvencije može putem pisanog dokumenta naslovljenog glavnom ravnatelju UNESCO-a predložiti izmjene i dopune ove konvencije. Glavni ravnatelj proslijeđuje takva priopćenja svim državama potpisnicama. Ako u roku od šest mjeseci od datuma otpreme priopćenja najmanje polovina država potpisnica konvencije odgovore potvrdno na zahtjev, glavni ravnatelj predstavlja takav prijedlog na sljedećem zasjedanju međuvladine konferencije država potpisnica na raspravu i moguće usvajanje.
2. Izmjene i dopune se usvajaju dvotrećinskom većinom država potpisnica koje su prisutne i glasuju.
3. Kada se usvoje, izmjene i dopune ove konvencije se dostavljaju državama potpisnicama na ratifikaciju, prihvatanje, odobrenje ili pristupanje.
4. Za države potpisnice koje su ratificirale, prihvatile, odobrile ili im pristupile, izmjene i dopune ove konvencije stupaju na snagu tri mjeseca nakon polaganja instrumenata od strane dvije trećine država potpisnica navedenih u stavku (3) ovoga članka. Nakon toga, za svaku državu potpisnicu koja ratificira, prihvata ili pristaje na izmjenu i dopunu, navedena izmjena i dopuna stupa na snagu tri mjeseca nakon datuma kada je država članica položila taj instrument o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju.
5. Država koja postaje država potpisnica ove konvencije nakon stupanja na snagu izmjena i dopuna u skladu sa stavkom (4) ovog članka, ako ne izrazi drugi namjeru, se smatra da je:
 - (a) Država potpisnica ove konvencije tako izmijenjene i
 - (b) Država potpisnica neizmijenjene konvencije u odnosu na bilo koju državu potpisnicu koju ne obvezuju izmjene i dopune.

Članak 24. Registracija kod Ujedinjenih naroda

U skladu s člankom 102. Povelje Ujedinjenih naroda, ova konvencija se registrira kod Tajništva Ujedinjenih naroda na zahtjev glavnog ravnatelja UNESCO-a.

Članak 25. Mjerodavni tekstovi

Ova konvencija sastavljena je na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španjolskom jeziku i s tim da je svaki od šest tekstova jednako mjerodavan.